

Sygn. akt II Ka 428/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pałka

Sędziowie: SO Wiesław Oryl

SO Ryszard Warda /spr./

Protokolant: Kamila Duszak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr.: Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 r. na rozprawie

sprawy **J. W.**

oskarżonego o czyny z art. 286§1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Maz. z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt II K 304/14

orzeka:

1. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- w punkcie 2. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt II-XI a/o czynów i dodaje pkt 2a., w którym oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XII a/ o czynu i za to z mocy art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, a na podstawie art. 286§1 kk w zw. z a rt. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- uchyla zawarte w pkt 6. orzeczenie zobowiązujące do naprawienia szkody;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. atk II Ka 428/15

UZASADNIENIE

J. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od daty bliżej nieokreślonej do dnia 9 kwietnia 2013 roku w Ośrodku (...) w A. czynił przygotowania do przestępstwa podrobienia w celu użycia jako autentyczne zaświadczeń lekarskich stwierdzających brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy w ten sposób, że w miejscu świadczenia usługi tj.

Ośrodka (...) w A. posiadał bez tytułu prawnego pieczęcie imienne uprawnionych lekarzy do wystawiania zaświadczeń lekarskich tj.:

- Badania profilaktyczne przeprowadziła M. A., (...),
- M. A., lekarz upr. do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaśw. (...) wydanego przez wojewodę (...) oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...),
- D. L. uprawniony do badań lek. osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wyd. przez Wojewodę (...),
- Badania profilaktyczne przeprowadził D. F. (...),
- Jadwiga B. K. Lekarz uprawniony do badań osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. med. Jadwiga B. K. (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. Marlena W. K. 20/1/225 50- (...), M. K. (1) lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...), wydanego przez wojewodę oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadził C. C. (...),
- C. C. lekarz uprawniony do badań osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez Wojewodę oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...),
- D. B. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadził: lek. D. B. (...),
- E. P. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. M. I. (...),
- J. K. (2) lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę oznaczenia prawa wykonywania zawodu lekarza Nr (...),
- Badania profilaktyczne przeprowadził lekarz medycyny pracy J. K. (2) (...),
- (...) ul. (...), tel. dom. (...)(...)-(...) W. REGON (...),
- Lek. med. G. Bar (...),
- Badania profilaktyczne przeprowadziła M. D. 20/6- (...),
- Prywatny Gabinet Okulistyczny lek. okulista M. C. (...)-(...) W. ul. (...) NIP (...), REGON (...),
- M. C. lekarz okulista (...)-(...) W. ul. (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. med. I. K. (...),
- (...) Zbigniew M. R. okulista (...)-(...) O. ul. (...) tel. (...),
- Badanie profilaktyczne przeprowadził lek. R. K.(...),

- Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. D. M. (...) oraz pieczęcie nagłówkowe podmiotów świadczących usługi medyczne tj.:

- (...), (...), (...)-(…) B. ul. (...) tel. dom (...), kom. (...), NIP: (...), REG. (...),

- (...)lek. med. Pracy D. F. (...)-(…) Ł., ul. (...) J.(…) NIP (...), Regon (...),

- (...)lekarz medycyny pracy (...)-(…) O., ul. (...) R- (...), tel. (...)(...)

- (...)przy Zakładach (...) (...)-(…) Ł., ul. (...),

- (...) Poradnia Medycyny Pracy M. K. (1) (...)-(…) W., ul. (...), tel. (...). (...), NIP (...),

- (...)lek. D. B. (...)-(…) O., ul. (...) tel. (...) NIP (...), Regon (...),

- (...) w P. Oddział w W. (...) (...) dla kierowców (...)-(…) W., Al. (...) tel. (...) wew.(...),

- (...)w Z. (...) Poradnia Medycyny Pracy (...)-(…) Z. ul. (...)tel. (...) Regon (...),

- (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O., (...)-(…) O., ul. (...) 22 tel. (...) NIP (...) Regon (...),

- Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Poradnia Medycyny Pracy (...)-(…) B., ul. (...) (...) NIP (...) tel. (...),

- Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...), S., spółka cywilna ul. (...), (...)-(…) Ś. Nip (...), Regon (...), tel. (...),

- (...)Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) (...)-(…) O. M. ul. (...) tel. (...) NIP (...) REGON (...),

- Centrum Medyczne (...) Sp. z o.o. Poradnia Medycyny Pracy (...)-(…) W., ul. (...)la tel. (...) REGON (...)

tj. o czyn z art. 270§ 1 i § 3 kk;

II. w dniu 17 października 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd S. T. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez S. T. ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści Indywidualna (...), Gabinet (...) lek. D. B. (...)-(…) O. ul. (...) tel.: (...), NIP: (...), Regon (...) oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „D. B. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)” oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadził lek. D. B. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając S. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk,

III. w dniu 19 marca 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd T. B. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez T. B. ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...)przy Zakładach (...) (...)-(…) Ł. ul. (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „Jadwiga B. K. lekarz uprawniony do badań osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę (...), w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz

pieczętką o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. med. Jadwiga B. K. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając T. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci bliżej nieokreślonej kwoty pieniędzy, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

IV. w dniu 9 lipca 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. K. (2) co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez M. K. (2) ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...)przy Zakładach (...) (...)-(...) Ł. ul. (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „Jadwiga B. K. lekarz uprawniony do badań osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę (...), w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. med. Jadwiga B. K. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis doprowadzając M. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

V. w dniu 28 marca 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą wprowadził w błąd W. B. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez nieustaloną osobę ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „ (...) ul. (...) tel. dom. (...), (...)-(...) W. REGON (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „C. C. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez Wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadził C. C. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis doprowadzając W. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VI. w dniu 7 września 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. B. (1) co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym”, a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy kategorii C,C+E w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez M. B. (1) ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...)przy Zakładach (...) (...)-(...) Ł. ul. (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „Jadwiga B. K. lekarz uprawniony do badań osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę (...), w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. med. Jadwiga B. K. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis doprowadzając M. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci bliżej nieokreślonej kwoty pieniędzy, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie, **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;**

VII. w dniu 8 czerwca 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. B. (2) co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym”, a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań

zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu - ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez nieustaloną osobę ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...), (...)-(...) B., ul. (...), tel. dom. (...) kom.(...), NIP (...) , (...) ” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „M. A. lekarz upr. do badań lekarskich osób kierujących pojazdami Nr zaśw. (...) wydanego przez wojewodę (...) ,oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badania profilaktyczne przeprowadziła M. A. (...), w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis, doprowadzając M. B. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VIII. w dniu 25 stycznia 2013 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd P. P. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez P. P. ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści Indywidualna (...), Gabinet (...) lek. D. B. (...)-(...) O. ul. (...) tel.: (...), NIP: (...), Regon (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „ D. B. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadził lek. D. B. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając P. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 200 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

IX. w dniu 15 lutego 2013 roku w Ośrodku (...) w A. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą, celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd S. B. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez nieustaloną osobę ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „ (...) Poradnia Medycyny Pracy, M. K. (1), (...)-(...) W., ul. (...) tel.(...), (...), NIP (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „M. K. (1) lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „ Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. Marlena W. K. (...)”, w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis, doprowadzając S. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

X. w dniu 28 sierpnia 2012 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. W. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym”, a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy kategorii C w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez M. W. ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „ Szpital (...) w O. (...) ” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadził lek. D. B. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XI. w dniu 30 stycznia 2013 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd G. J. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy kategorii C,C+E w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia przez G. J. ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „ (...) Poradnia Medycyny Pracy, M. K. (1), (...)-(...) W., ul. (...) tel.(...), (...), NIP (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „M. K. (1) lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami nr zaświadczenia (...) wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badanie profilaktyczne przeprowadziła lek. Marlena W. K. (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając G. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XII. w dniu 4 sierpnia 2010 roku w Ośrodku (...) w A. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalona osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd A. P. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy kategorii C,C+E,D+E w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...) (...)-(...) B., ul. (...), tek dom. (...) kom. (...), NIP (...), (...)” oraz pieczęcią imienną uprawnionego lekarza medycyny pracy o treści „M. A. lekarz upr. do badań lekarskich osób kierujących pojazdami Nr zaśw. (...) wydanego przez wojewodę (...), oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Badania profilaktyczne przeprowadziła M. A. (...)” w obrębie której nieustalona osoba złożyła nieczytelny podpis doprowadzając A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIII. w dniu 9 czerwca 2009 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd P. B. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...) (...)-(...) W. ul. (...), Filia (...)-(...) A. ul. (...), tel.(...), NIP (...), REGON (...)” oraz pieczęcią imienną o treści „J. W. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami, nr zaświadczenia (...), wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Przeprowadził badanie profilaktyczne J. W.”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, której nie mógł używać wobec braku uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, doprowadzając P. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 100 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIV. w dniu 8 lutego 2009 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. P. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy

samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...) (...)-(...) W. ul. (...), Filia (...)-(...) A. ul. (...), tel.(...), NIP (...), REGON (...)” oraz pieczęcią imienną o treści „J. W. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami, nr zaświadczenia (...), wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, doprowadzając M. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci bliżej nieokreślonej kwoty pieniędzy, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XV. w dniu 29 grudnia 2008 roku w Ośrodku (...) w A. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd W. P. co do posiadania uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, o których mowa w art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 roku „o transporcie drogowym” a następnie w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w ten sposób, że po uprzednim wypisaniu treści zaświadczenia ostemplował przedmiotowy dokument pieczęcią nagłówkową o treści „(...) (...)-(...) W. ul. (...), Filia (...)-(...) A. ul. (...), tel.(...), NIP (...), REGON (...)” oraz pieczęcią imienną o treści „J. W. lekarz uprawniony do badań lekarskich osób kierujących pojazdami, nr zaświadczenia (...), wydanego przez wojewodę, oznaczenie prawa wykonywania zawodu lekarza (...)”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis oraz pieczęcią o treści „Przeprowadził badanie profilaktyczne J. W.”, w obrębie której złożył nieczytelny podpis, której nie mógł używać wobec braku uprawnień do przeprowadzenia badań profilaktycznych kierowców, doprowadzając W. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 70 złotych, stanowiącej zapłatę za wydane podrobione zaświadczenie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 4 września 2015 r., wydanym w sprawie sygn. II K 304/14, Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej oskarżonego J. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 1 czynu i za to na podstawie art. 270§3 kk w zw. z art. 4§1 kk skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ramach zarzuconych oskarżonemu czynów z pkt. II –XII przyjął, iż działał on w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 91§1 kk skazał go i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 91§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny 300 stawek dziennych po 20 zł jedna stawka. Nadto Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. XIII-XV czynów, przyjmując iż działał on w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i art. 91§1 kk skazał go i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności. W dalszej części wyroku Sąd I instancji na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk i art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk połączył orzeczone w pkt. 1 - 3 kary jednostkowe i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt.1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat. Sąd I instancji orzekł także wobec J. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych kwoty: S. T. – 100 zł, M. K. (2) – 10 zł, W. B. – 100 zł, M. B. (2) – 100 zł, P. P. – 200 zł, S. B. 50 zł, M. W. – 100 zł, G. J. – 100 zł, A. P. – 50 zł, P. B. – 100 zł i W. P. – 70 zł. Orzekając o kosztach procesu, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 4829,59 złotych i 1500 złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli oskarżyciel publiczny oraz obrońca oskarżonego.

Prokurator w apelacji wniesionej w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 91§1 kk przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że czyny zarzucane J. W. w pkt. II-XII aktu oskarżenia stanowią jeden ciąg przestępstw, podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności sprawy, w tym czas popełnienia czynu zarzucanego w pkt. XII aktu oskarżenia, nie pozwalają na przyjęcie, że przestępstwa zarzucane w pkt. II-XII aktu oskarżenia zostały popełnione w krótkich odstępach czasu,

2. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej względem oskarżonego J. W. wynikającą z niesłusznego niezastosowania środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza, podczas gdy wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, na który składają się rozmiary grożącej szkody, okoliczności popełnienia czynów, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dotychczasowa karalność oskarżonego za przestępstwa podobne oraz zasady prewencji indywidualnej i ogólnej uzasadniają wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwa środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza,

3. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej względem oskarżonego J. W. wynikającą z nie orzeczenia za czyny zarzucane w pkt. XIII-XV aktu oskarżenia stanowiące jeden ciąg przestępstw kary grzywny, podczas gdy działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osiągnięcie korzyści majątkowej z popełnienia przestępstwa uzasadniały wymierzenie obok kary pozbawienia wolności również kary grzywny

Oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie przez uchylenie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności, a następnie: wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. I a/o na podstawie art. 270§3 kk w zw. z art. 4§1 kk kary 6 miesięcy pozbawienia wolności; przyjęcie, że czyny z pkt II-XI a/o stanowią jeden ciąg przestępstw i wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§1 i 2 kk w zw. z art. 4§1 kk grzywny w wymiarze 300 stawek po 20 złotych; uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu z pkt. XII a/o i wymierzenie mu za ten czyn na podstawie art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 4§1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§1 i 2 kk w zw. z art. 4§1 kk grzywny w wymiarze 40 stawek po 20 złotych; przyjęcie, że czyny z pkt XIII-XV a/o stanowią jeden ciąg przestępstw i wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 4§1 kk kary 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§1 i 2 kk w zw. z art. 4§1 kk grzywny w wymiarze 100 stawek po 20 złotych; wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w zw. z art. 91§2 kk w zw. z art. 4§1 kk oraz na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4§1 kk kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 400 stawek po 20 złotych; wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 41§1 kk w zw. z art. 4§1 kk środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza na okres 5 lat.

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary, tj. pkt. 1, 2, 3, 4 i 5 oraz orzeczonego środka kompensacyjnego pkt. 6. W związku z tym zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46§1 k.k. polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych określonych w pkt. 6 wyroku kwot, podczas gdy szkoda w rzeczywistości nie powstała,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 63§1 k.k. poprzez jego niezastosowanie, polegającą na niezaliczeniu na poczet kary przez Sąd okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie, a mianowicie okresu zatrzymania w dniu 9-10 kwietnia 2013 r., podczas gdy ustawodawca w wyżej wymienionym przepisie przyjął zasadę obligatoryjnego zaliczenia na poczet kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tzn. również okresu zatrzymania,

3. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia polegający na uznaniu, że okolicznością obciążającą jest uprzednia karalność oskarżonego, podczas gdy oskarżony nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego, a więc pozostaje osobą niekaraną,

4. rażąco niewspółmierność kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy orzeczonej za przestępstwa przypisane w punkcie 1 wyroku, kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku oraz kary grzywny 300 stawek dziennych po 20 zł jedna stawka orzeczonej za przestępstwo przypisane w punkcie 2 wyroku oraz kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku za przestępstwo przypisane w punkcie 3 wyroku.

Apelujący powołując się na powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1, 2, 3 poprzez wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych wyroku w granicach dolnego ustawowego zagrożenia oraz zmianę w pkt. 4 i 5 wyroku poprzez uchylenie kary łącznej i orzeczenie kary łącznej w niższej wysokości z warunkowym zawieszeniem na okres próby wynoszący 2 lata oraz zaliczenie okresu faktycznego pozbawienia wolności (w dniach 9-10 kwietnia 2013 r.) na poczet kary, a także o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 6 poprzez uchylenie środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione apelacje są częściowo zasadne, na uwzględnienie zasługiwały bowiem zarzuty z punktu 1. apelacji oskarżyciela publicznego oraz z punktu 1. apelacji obrońcy oskarżonego. W pozostałym zakresie Sąd Odwoławczy nie podzielił argumentacji skarżących.

Niezależnie od kierunków wniesionych apelacji, w pierwszym rzędzie oceniono zasadność ustaleń faktycznych Sądu I instancji, prowadzących do przyjęcia, że oskarżony J. W. dopuścił się wszystkich zarzuconych przestępstw, a także oceniono prawidłowość analizy zebranego materiału dowodowego.

W przekonaniu Sądu Odwoławczego prawidłowość ustaleń faktycznych i ocen dowodowych Sądu Rejonowego w pełni potwierdził zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz nieosobowy materiał dowodowy. Co do zasady nie był on kwestionowany przez strony, dlatego zbędnym jest szczegółowe odniesienie się do niego na kartach niniejszego uzasadnienia.

Po uczynieniu powyższych uwag należy przystąpić do właściwej kontroli instancyjnej – w granicach podniesionych zarzutów.

W pierwszej kolejności Sąd przedstawi rozważania, które legły u podstaw konwalidacji zaskarżonego wyroku.

Prokurator słusznie zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 91§1 k.k. poprzez wymierzenie w punkcie 2 wyroku na podstawie tego przepisu jednej kary. Zgodnie z przepisem art. 91§1 k.k., jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Kierując rozważania w stronę znamienia „w krótkich odstępach czasu” wskazać należy, że ustawa nie określa, kiedy poszczególne przestępstwa popełnione są w krótkich odstępach czasu. W dużym stopniu zależy to od wykładni i subsumpcji ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd orzekający. W niniejszej sprawie doszło na tym gruncie do uchybienia. Analiza okoliczności czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie XII a/o wskazuje, iż nie może on zostać zaliczony do ciągu przestępstw opisanego w punkcie 2 zaskarżonego wyroku. Dla oceny, czy poszczególne przestępstwa mieszczą się w ramach ciągu, ma decydujące znaczenie ustalenie odstępów czasu pomiędzy innymi przestępstwami ujętymi w ciąg (zwartość czasowa ciągu przestępstw). W rzeczonyj sprawie poszczególne czyny przypisane oskarżonemu popełnione zostały w 2012 roku oraz w dwóch pierwszych miesiącach roku 2013. Tymczasem czyn z pkt. XII a/o popełniono w dniu 4 sierpnia 2010 r. Zachowania tego nie można zatem zaliczyć do jednego ciągu z wyżej wymienionymi czynami, dzieli je za duża różnica czasowa. W związku z tym nie można uznać, aby analizowane czyny stanowiły zwarty blok czasowo – przestrzenny uzasadniający przyjęcie konstrukcji z art. 91§1 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy dokonał korekty zaskarżonego wyroku, wyodrębnił z ciągu przestępstw czyn zabroniony opisany w pkt. XII a/o i wprowadził do orzeczenia pkt. 2a poddający oddzielnej penalizacji zachowanie oskarżonego. Kara wymierzona za ten czyn w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i winy oraz należycie spełni swoje cele oddziaływania społecznego i indywidualnego. Sąd Odwoławczy nie stwierdził potrzeby modyfikacji kary łącznej orzeczonej przez Sąd Rejonowy w pkt. 4 zaskarżonego wyroku. Orzekając tą karę Sąd niewątpliwie miał w polu widzenia wyżej wymienione zachowanie

i właściwie uwzględnił je przy wymiarze dolegliwości karnej. Nadto zauważyć należy, że zwiększenie kryminalizacji zachowania oskarżonego częściowo zostało skompensowane wyeliminowaniem okoliczności w postaci uprzedniej karalności. Szerzej do tej kwestii Sąd odniesie się jednak w dalszej części niniejszych rozważań.

Racje ma skarżący obrońca podnosząc, iż Sąd I instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 46 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie polegające na orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody w sytuacji, kiedy nie było do tego podstaw faktycznych. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzeni w niniejszej sprawie zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy, poprzez wprowadzenie ich w błąd co do przedmiotu transakcji, a ściślej jego statusu prawnego. Niekorzystność rozporządzenia mieniem wynika zatem z faktu, że gdyby pokrzywdzeni byli świadomi tego, że nabywają zaświadczenia wystawione przez osobę nieuprawnioną, a więc są nieważne, nie pokryliby kosztów ich wystawienia. Do transakcji jednak doszło i otrzymali oni zaświadczenia, którymi następnie się posłużyli, zaś oskarżony otrzymał umówione opłaty. W takiej sytuacji, tj. kiedy pokrzywdzeni dysponowali świadczeniem ekwiwalentnym w postaci przedmiotu transakcji, należy podzielić stanowiska skarżącego, iż niemożliwe było orzeczenie obowiązku naprawienia szkody poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych całkowitej wartości uiszczonych opłat, którą pokrzywdzeni zapłacili w związku z wystawieniem zaświadczeń. Tego rodzaju rozstrzygnięcie możliwe byłoby jedynie wówczas, gdyby pokrzywdzeni nie mogli posługiwać się wystawionymi zaświadczeniami. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że żaden uprawniony organ, czy pracodawca, a nawet pokrzywdzeni w inkryminowanym okresie czasu nie kwestionowali autentyczności dokumentów. Prowadzi to do wniosku, że zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu meriti jest błędne i wymaga konwalidacji poprzez jego uchylene.

W realiach przedmiotowej sprawy skarżący dostatecznie nie wykazali potrzeby wzruszenia zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonych kar jednostkowych, kary łącznej oraz środków karnych. W tym aspekcie sprawy w pełni należy podzielić stanowisko Sądu orzekającego oraz argumentację wyrażoną w uzasadnieniu. Orzeczoną przez ten Sąd dolegliwość prawną – zarówno na gruncie kar jednostkowych, jak i kary łącznej – uznano za sprawiedliwą i realizującą wszelkie cele kary, o których mowa w art. 53 k.k. Sąd Rejonowy trafnie wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Wyrażał się on w okolicznościach przedmiotowych (nagminności procederu, którym on się trudnił) oraz w okolicznościach podmiotowych (niskich pobudek oskarżonego wyrażających się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej). Obciążająco na wymiar kary wpłynęły właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz sposób jego życia przed popełnieniem przestępstw.

Odnośnie dotychczasowej karalności J. W. należy skorygować błędne ustalenia faktyczne Sądu I instancji. W świetle nowych okoliczności, informacje z KRK (k. 854), na których oparto zaskarżone orzeczenie, stały się nieaktualne. Obecnie oskarżony nie figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym, a dotychczasowe jego skazania uległy zatarciu.

Oddzielnego odniesienia się wymaga również kwestia wymiaru kary grzywny i postulatów zgłoszonych w tym zakresie przez obydwu apelujących. Prokurator zarzucił bowiem nie orzeczenie kary grzywny za ciąg przestępstw z pkt. 3 zaskarżonego wyroku, obrońca zaś wymierzenie kary grzywny za ciąg z pkt. 2 wyroku. Kontrola instancyjna nie wykazała uchybień w żadnym z wymienionych kierunków. Orzeczona kara grzywny 300 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka nie jest rażąco wygórowana, ani rażąco zaniżona. W tym zakresie należy podkreślić, iż art. 438 pkt. 4 k.p.k. konstytuuje możliwość zmiany orzeczenia w zakresie kary, ale tylko w sytuacji, gdy jest ona rażąco niewspółmiernie łagodna lub surowa. Należy zatem zaznaczyć, iż powodem ewentualnej „korekty” zaskarżonego wyroku nie może być każde stwierdzenie niewspółmierności, a jedynie jej postać rażąca. W judykaturze wskazuje się, iż zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowość sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 1985 r., sygn. akt V KRN 178/85, OSNKW 1985). Niewspółmierność zachodzi zatem wówczas, gdy kara wymierzona za przypisane przestępstwo nie odzwierciedla w należyтым stopniu stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1990 r., sygn. akt WR 363/90). W przekonaniu Sądu Odwoławczego wymierzona wobec oskarżonego

kara grzywny jest sprawiedliwą odpłatą za popełnione przez niego występki. W związku z powyższym nie istniała konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w żadnym kierunku.

W realiach przedmiotowej sprawy nie było także konieczności orzeczenia środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza. Przy orzekaniu tego rodzaju środka należy mieć na uwadze, że zakaz wykonywania wyuczonego zawodu, w sytuacji gdy jest on nadal praktykowany przez sprawcę czynu zabronionego jest decyzją diametralnie zmieniającą stosunki rodzinne, społeczne i oczywiście majątkowe oskarżonego. Dlatego Sąd winien każdorazowo ze szczególną ostrożnością ustalać, czy zagrożenie istotnych dóbr prawnych jest wysoce prawdopodobne, poważne oraz realne i czy łączy się przyczynowo z popełnionym przestępstwem (J. S. (w:) O. G. (i in.), Kodeks..., s. 466). Jeżeli istnieje tylko przypuszczenie ryzyka przyszłego naruszenia dóbr, odpada możliwość zastosowania art. 41 § 1 k.k. W niniejszej sprawie przestępstwa popełnienie przez oskarżonego należy uznać za karygodne, jednakże nie są one na tyle poważne, aby uzasadniały zastosowanie tak surowego środka karnego.

Z kolei w kwestii zaliczenia okresu zatrzymania oskarżonego na poczet orzeczonej kary, brak było podstaw do ingerencji w zaskarżony wyrok, w zakresie wskazanym przez apelującego, gdyż w niniejszej sprawie okres pozbawienia wolności winien być zaliczony na poczet orzeczonej kary grzywny, a skarżący lub osobiście oskarżony może złożyć stosowny wniosek w trybie art. 420 k.p.k.

Konkludując, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437§1 k.p.k. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia w wyżej opisanej części. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.